Ч. 131. Пятниця 13 (26) червня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Вибори до делеґаций. — З парляментарних комісий. — Кабінетна криза на Угорщині.)

Вчера вечером відбуло ся надзвичайне засїдане палати послів для довершеня вибору до делеґаций. З Галичини вибрано послів: Ап. Яворского, ґр. Войт. Дідушицкого, Дав. Абрагамовича, дра Дулембу, дра Бика, Поповского і дра Довжаньского. Заступниками вибрані кн. Сапіга і др. Ґрек. З Буковини вибрано пос. Ник. Василька, а заступником п. Фльондора. По довершенім виборі повідомив президент, що в часї засїданя вплинули інтерпеляциї і наглячі внесеня о запомоги. По короткій дискусиї перед 10 годиною вечером президент закрив засїдане і повідомив послів, що речинець слїдуючого засїданя подасть до відомости послів в письменній дорозї.

В угодовій комісиї раджено перед вчера над 9 артикулом митово-торговельного союза. П. Кафтан зажадав, щоби наради відрочено, поки не виясниться ся положене на Угорщині. Др. Кербер заявив, що зміна кабінету на Угорщині єсть чисто внутрішною справою другої половини монархії, а австрийске правительство не може до неї мішати ся. Впрочім угорска комісия полагодила вже цїле предложене о митово-торговельнім союзї, принимаючи єго без зміни. Треба припускати, що й нове правительство угорске стане на становищи теперішного, так що нема причини переривати нарад комісиї, противно треба єї роботу чим скорше покінчити. Не тілько правительство, але й населенє бажає, щоби угоду раз уже полагоджено. Переривати і відкладати наради комісиї не мало би цїли. Внесенє п. Кафтана відкинено і приступлено до мериторичних нарад, але незадовго їх перервано і відложено на слїдуюче засїданє. — В митовій комісиї промавляно за тим, щоби сего тиждня покінчити наради. Заступник правительства сказав, що в середу буде міг дати докладну відповідь на всї запити, з якими референти іменем комісиї звернули ся до правительства. — Імовірно зійдуть ся референти на раду, щоби обговорити з заступником правительства відложені позициї; в такім разї нинї відбуде ся повне засїданє комісиї.

В угорскій кризї проявили ся чималі трудности і набрали поважного значіня. По неудачи ґр. Тиси покликано хорватского бана ґрафа Кин-Гедерварія до Відня, а хоч не поручено єму ще формально утвореня мінїстерства, всеж таки з усїх переговорів видко, що єго вибрано до переведеня тої задачі. Під проводом Цїсаря відбували ся наради, в котрих окрім спільних мінїстрів брали участь також оба мінїстри кр. оборони а також мінїстер президент др. Кербер. З того виходить, що наради доторкували ся справ, які обходять обі половини держави і цїлу монархію, справу одноцїльности армії. По тих нарадах виїхав бан до Пешту, щоби там вести переговори не лише з більшостию, але і з опозициею і тим способом належно розвідати ся про домаганя всїх сторонництв і про загальне положенє полїтичне і парляментарне. Вислїд тих переговорів має бан ще нинї предложити Монархови і аж тодї одержить формальне порученє зложити нове мінїстерство. В Пештї повитано бана дуже холодно навіть в лїберальнім сторонництві, до якого він себе зачисляє, а ще найбільше прихильности заявляють єму т. зв. старолїберали, приятелї ґр. Стефана Тиси. В розмовах з ріжними угорскими полїтиками і з дневникарями впевняв ґр. Кин, що він не має ще порученя утворити нове мінїстерство, лише розвідати ся про домаганя сторонництв і полїтичне положенє, і здати про те справу монархови яко єго повірник. Він впевнює, що на случай покликаня єго на на шефа правительства, взяв би ся він до реорґанїзациї лїберального сторонництва, нинї розстроєного, щоби відтак довести до можливих взаємин з иншими сторонництвами. Також взяв би він під розвагу домаганя опозициї, о скілько они відповідають реальним нацїональним потребам. Він має намір правити парляментарно, однако наставав би рішучо на позитивну працю сойму і обмеженє обструкциї заостренєм реґуляміну. Від згоди на таке заостренє реґуляміну будуть зависимі можливі уступки що-до войскового предложеня.

18

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

16.

Було полудне, коли Юрий Оствальд дійшов до Майль Стріт. Єму видавало ся, немов би стратив незвичайно богато часу, але по по правдї діставав ся він з незвичайною скоростию з одного місця на друге і не богато людий могло би то зробити в так коротким часї. Найшов без труду дім, в котрім мешкала давнїйше Джессина бабка і ішов вузкими, скриплячими сходами з дивним чувством непевности. Що могло Джессю наклонити вернути до тої поганої нори? Бо він був твердо пересьвідчений, що найде пропавшу у єї бабки. Онаж ні до кого иншого не могла піти.

Прийшов до дверий мешканя старої Флїнтової. Були лиш приперті. Торкнув їх непевною рукою і задержав ся в найбільшім зачудованю. Комната була пуста. Позамітана і навіть чиста, навіяна сьвіжим воздухом, що мав приступ крізь вибите вікно, була цїлком пуста. Лише в однім кутї стояло якесь старе ліжко, а в другім поломане крісло — то було всьо.

По першій хвили наляканого зачудованя погадав Юрий, що мусів хиба помилити ся що-до комнати. Вийшов до сїний і розглянув ся. Але нї — похибка була неможлива. Пригадував собі добре на ті сходи і на напів затерте число дверий. В тій комнатї застав він Джессю при шитю грубих міхів — як тепер єму впало — і тут просив єї, аби вийшла з ним та сказав їй, що мусить стати єго женою. Нї, він не милив ся.

З напів придавленим викриком страху вийшов ще раз до пустої комнати і скоро повів довкола очима, немов би глядав слїду пропавшої. І слїд найшов.

Якийсь блеск на запорошеній підлозї звернув єго увагу. Слабий промінь сонця, мов палець Божий, вказав на місце, де в мрачно осьвітленій комнатї лежало на підлозї щось блискучого. Схилив ся і підняв, а в тій хвили почав нагло дрожати так, що мусів аж вхопити ся за спорохнавілий одвірок, аби не упасти. Держав в руцї маленьку, в видї серця, брилянтами висаджувану золоту капслю, яку Джессї заєдно носила при годиннику. Він купив єї для неї в Парижи і дуже тим тїшив ся, що она носила то як памятку на їх перші спільно пережиті днї, хоч сама капсля не мала такої великої вартости. Звичайно висїла она з иншими хорошими прикрасами при ланцушку і то було для него певним доказом, що она на всякий спосіб мусїла бути вчера недалеко від того місця, а може й в самій комнатї. Можлива річ, що капсля тут їй випала, або — може хто видер їй єї. Она могла прийти, аби відвідати бабку — і та гадка наповнила єго новою надією — а звідси пішла за старою до нового мешканя. Так, так мусїло бути; она хотїла відвідати ту стару чарівницю і якийсь припадок мусів єї задержати. Випадало єму тепер віднайти насамперед мешканє старої бабки.

Він прикликав сусїдів; переслухав брудну стару бабу, що віднаймала то мешканє — але всьо на дармо. Або они не знали нїчого, куди стара дїла ся, або не хотїли сказати. Деддї Тротер умер — то знали всї на певно — а деякі з них говорили, що й тїтка Флїнт померла, але що-до того були гадки поділені.

Деякі висказували здогад, що проте повинен би знати, або пастор Гельмонт, або Стефан Ер. Але нїхто з них не подав єму певної відомости. А річ була така, що они підозрівали Оствальда, чи не хоче він стару взивати до суду за який проступок і тому стерегли ся зрадити єму єї місце побуту. Але обіцяною нагородою все таки дещо витягнув з одного хлопця.

— Стефан Ер — він знає, де тїтка Флїнт.

— А де він мешкає?

— А ось тут на розї, в Бальдвін Курт. Она там при нїм.

— А єї внучка? — питав Юрий, здержуючи віддих.

— Ах, я бачив ту руду Джессї вчера пополудни — брехав хлопчище безлично, надію-

Новинки.

Львів дня 25 го червня 1903.

— **Редакторови Gazet-и Lwowsk-oї** і виходячої при ній „Парод. Часоп." п. Адамови Креховецкому надав Є. Вел. Цісар титул і характер радника Двору.

— **Цісарска стипендия.** Цісарска головна дирекция найвисших фондів розписує конкурс на стипендию Франца Йосифа в річній квоті 600 К для слухачів ц. к. гірничої академії в Лубні (Leoben). При рівних услівях першеньство мають ті компетенти, котрі розпочинають доперва студиї в Академії, а передовсім ті, котрі укінчили вже правничі студиї. Речинець вношеня подань до 31 липня с. р.

— **Іменованя.** П. Намістник надав повітовим секретарям: Йос. Ольшевскому, Ст. Завадскому, Густ. Поспішілеви, Конст. Михневскому, Кар. Штрасерови і Мих. Париловскому IX. клясу ранги державних урядників. — П. Міністер скарбу іменував управителя магазину продажи тютюну в Вадовицях, Лаврентия Олексія, директором магазину продажи тютюну у Львові.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий в товаристві віцепрезидента краєвої ради шкільної дра Плажка був передвчера пополудни довше як годину при відбуваючім ся тепер іспиті зрілости в рускій гімназиї у Львові.

— **Конкурси** оповістили: ц. к. Дирекция почт і телеграфів на посаду експедиента при почтовім уряді в Завадці коло Калуша з речинцем вношеня подань до 2 липня с. р. і на посаду експедиента при почтовім уряді в Вествині з речинцем до 5 липня с. р.; — ц. к. Президия висшого суду в Кракові на посаду начальника канцеляриї в X. ранзі при окружнім суді в Ясли з речинцем до 14 липня с. р.; — ц. к. краєва Рада шкільна на стипендиї по 100, 160 і 300 К місячно для: а) укінчених слухачів політехніки в цїли заграничних студий в области предметів в механічно-технологічних і б) укінчених слухачів відділу механічно-технічного висшої школи промислової в цїли заграничних студий в области теориї ткацтва — з речинцем вношеня подань до ц. к. міністерства просьвіти до 10 липня с. р.; — Видїл краєвий на дві цїсарскі стипендиї по 2000 К для укінчених студентів університету, політехніки або красних штук, котрі хотїли би безпосередно по укінченю наук в краю удати ся до визначнїйших наукових заведень поза границями держави на специяльні студиї в вибранім званю. Речинець вношеня подань до 2 серпня с. р.; — міска Рада шкільна у Львові на кілька посад тимчасових учителїв з річною платою 1000 К, і 10% додатком на его мешканє. Речинець до 10 липня с. р.

— **Іспит зрілости** в учительскій семинариї жіночій в Перемишли відбув ся в днях від 3 до 16 с. м. Сьвідоцтво зрілости одержали: Абдерманівна Брон., Арґасиньска Мария, Барановичівна Стан., Бега Стан. (з відзн.), Білиньска Ольга, Біневичівна Ольга, Борковска Лукияна, Цабальска Мария (з відзн.), Чесниківна Софія, Дроздівна Іванна, Еттінґерівна Лея, Фастнахтівна Ант., Гайда Мария (з відзн.), Ґіслевичівна Мария, Голиньска Мария, Ґречнерівна Кек. (з відзн.), Горняткевичівна Мария, Ісайчиківна Стеф., Якубчаківна Павлина (з відзн.), Янковска Олена, Яремкевичівна Ольга (з відзн.), Ясеницка Евгения (з відзн.), Калужняцка Мария, Кернаївна Ант., Колянковска Володимира, Корнфалївна Кам., Крупа Клим., Кшаклевска Ізаб., Квятковска Мария, Лїсовска Стеф., Лїтиньска Стеф. (з відзн.), Лавецка Катерина, Марек Йос. (з відзн.), Матияшівна Ольга, Менцїньска Павл., Михновичівна Софія, Новотна Мар., Осадзїньска Вол. (з відзн.), Патрилівна Стан., Рухель Стеф., Ренефортівна Стан., Жонсьціцка Кек., Сембрамовичівна Олена (з відзн.), Сосьвіньска Ом., Сьвінтекевичівна Мария, Свитальска Брон., Ума Софія, Вацївна Мария, Вавжкевичівна Олена, Вежховска Стеф., Вепцківна Юлїя (з відзн.), Виноградска Софія (з відзн.), Вишневска Меч., Воляньска Юлїя, Вуйцїк Ядвига (з відзн.), Войцїківна Стан. (з відзн.), Врублевска. Одна кандидатка одержала поправку.

— **Вісти з Америки.** В Нюарку, Н. Дж., основало ся руске брацтво ім. св. Івана Хрестителя і приступило до „Руского Нар. Союза." — „Руске драматичне товариство" в Олїфанті відограло дня 18 с. м. „Наталку Полтавку" Котляревского і комедию „Виворожила." — Григорий Підсадочний в Джерсі Сіті збирає датки на руску бурсу в Рогатині, як се оголошує амер. „Свобода." — О. М. Балог вихрестив доси в протягу кількох лїт 17-ох протестантів на гр.-кат. віру. — Редакция „Дїла" оголошує лист П. Швидкого з Фішкріґу в Канаді, в котрім він пише: Ми канадийскі Русини з осади Фішкріґ, потребуємо сейчас сьвященика на сталу парохію. Платня річно 600 долярів, за котрі ручить комітет церковний. Кромі того сьвященик буде мати доходи, так що річно враз із платнею стояти буде на 1000 долярів. В сій кольонії є нас більше-менше тисяч осадників, разом до пять тисяч душ. Одна церков уже готова, а дві кінчать ся. Мешканє для сьвященика також кінчить ся. Просьбу о сьвященика внесли ми до львівскої консисториї і до Преосьв. Митрополита. Хто би з всч. духовеньства нашого мав охоту прибути на нашу кольонію на пароха, то просимо написати на адресу Петра Швидкого в Фішкріґу, почта Розтери, Саскачеван, Канада.

— **Про другого убийника Оранжевої** і єї служниці Йосифа Червеного, котрого доси ще не удало ся зловити, розповідають, що він в пятницю вечером приїхав до свого брата Івана, капраля при 55-ім полку піхоти в Тернополи і там гуляв разом з ним. Оба братя були перед тим різниками. Старший, Іван, вступив до войска, а молодший не умів в своїм фаху давати собі раду і пішов на льокая. Капраль запитаний, куди брат поїхав, не хотів нїяк сказати. Здає ся, що брат звірив ся перед ним, що зробив у Львові длятого Іван Червений не хоче нїчого казати. Єго арештовано, а обручку відобрано і прислано до Львова. Сестра убитої Шпінерівної пізнала, що то обручка єї убитої сестри. Вершхолек зізнав в слїдстві, що коли шукав роботи, стрітив на улици добре знаного собі Юзка Червеного, котрий також був без занятя і стали оба нарікати на біду і брак гроший. Подавали собі всїлякі проекти, звідки би взяти гроший. Вершхолек радив, щоби поставити на льотерию, а Червений сказав єму: Знаєте що, Францішку, тота жидівка (Оранжева) має гроші; може би трохи у неї взяти, а як би не хотїла дати, то єї заріжемо. Та гадка сподобала ся Вершхолкови і они на другий день в ночи пішли на розбій. Звідки знали они, що брат Рифки тої ночи не ночував у неї, — отсе каже здогадувати ся, що то Радзевич поінформував їх о тім, бо він знав добре, що брат Рифки перед кількома днями виїхав був до Ярослава. Радзевич не хоче також сказати, кого випускав в ночи з каменицї, хоч знав Вершхолка дуже добре і міг єго пізнати, бо під ту пору вже розвиднювало ся.

— **Страшне убийство і самоубийство** в Кукизові. Вість о страшнім убийстві і самоубийстві заалярмувала нинї в полудне наше місто а факт сам представляє ся, як слїдує: В Кукизові був господар Іван Снилик, котрий займав ся торговлею безрог. Що стало ся, що єго довело до так страшного вчинку, годі поки що знати, досить, що він вчера вислав свою

чись ще одної корони. — Була одїта в аксаміт і шовки, з червоними цьвітами на капелюсї і мала на собі довге футро аж по кістки — ну! — закінчив з невдоволенєм, коли побачив, що Оствальд з відразою відвернув ся. Брехня хлопця мала дуже нещастні наслїдки, бо Юрий не увірив єму і тому не удав ся зараз до Бальдвін Курт, де єго слїдженє було би може увінчало ся успіхом.

Замість пійти там, постановив він нараз відвідати Франца Гельмонта, котрого не бачив від кількох місяців. Гельмонт дасть єму найпевнїйші вісти про стару Флїнт і Стефана Ера, чоловіка, до котрого Юрий мав все якийсь тайний гнів, але котрого доси ще нїколи не виявляв. Чи той Стефан Ер — давний любовник Джессі — не стояв в якій звязи з тою цїлою пригодою? Грудь Оствальда тяжко дихала і він затиснув кулаки, сам не знаючи длячого.

В сусїдстві розвідав ся він ще про деякі подробицї, а відтак саме коли виходив з Майль Стріт, опинив ся нагле око в око против Стефана Ера.

Оба мужчини глядїли на себе. Ер хотів спокійно перейти, але Юрий заступив єму дорогу і положив руку на єго рамени.

— Маю вас о щось спитати — сказав. — Де стара Флїнт — бабка Джессі Армстронґ?

В очах Стефана Ера проявив ся на хвильку дивний блеск. То був погляд чоловіка, що бачить перед собою шалено сьміливий крок і робить єго без страху, але з повною сьвідомостию наслїдків. Виповісти з наміром брехню, значило в очах Стефана записати ся з тїлом і душею чортови. А однако задля Джессі він готов був то зробити.

— Стара Флїнт умерла — відповів.

— Умерла! Ви певно то знаєте?

— Цїлком певно.

— Чи єї внучка — Джессі — була тут вчера вечером, аби єї відвідати?

— Була.

— І ви бачили єї? Де она тепер? Що ви з нею зробили? Она у вас?

Оствальд обсипав тими питанями свого противника так напрасно і з такою силою, немов би камінєм. Підозріваюча заздрість виглядала з єго очий і на нещастє Стефан Ер пізнав то та постановив з того скористати. Він відповів поволи і твердо, глядячи просто в очи Оствальдови.

— А коли-б я знав, де она — чи гадаєте, що я би вам сказав?

Та відповідь не конче була щаслива для него. Юрий Оствальд в тій хвили підніс кулак і ударив єго межи очи, а в найблизшій хвили оба мужчини бороли ся вже мов на смерть і житє.

Але борба тревала лиш хвильку. Товпа людий збігла ся довкола обох борців — поліполіциянт показав ся на розї улици — і немов би оба порозуміли ся, пустили один другого а присутні розділили їх. Стефана Ера відвели закровавленого і сильно побитого. Юрий, котрого почала товпа висьмівати, опер ся на хвильку о мур, бо зробилось єму слабо. Але коли з'явив ся на місци поліциянт і товпа розбігла ся на всї сторони мов від удару чародійної палички, зірвав ся молодий чоловік і не хотів поліциянтови нїчого сказати.

— Тут не місце для такого пана як ви — сказав сторож права обурений — найлїпше зробите, як пійдете до дому. Як би я знав, хто вас напав, то я би єго вже зловив; я бачив вас тут з пастором Гельмонтом — додав немов звиняючись. Тодї розповів єму Юрий свою історию, а бодай часть єї, а поліциянт порадив єму, аби сейчас пійшов до пастора Гельмонта, котрий цїлком певно буде знати, чи стара Флїнт жиє, чи умерла та — імовірно чи в послїднім часї не бачено в Міль Стріт єї внучки.

І Юрий вибрав ся до мешканя Гельмонта. Застав свояка дома і ще двох слів не промовив, коли Гельмонт завдяки своїй незвичайній бистроумности вже знав, що єго щось дуже діймило та спитав єго, що стало ся.

— Скажи менї насамперед — сказав Оствальд глухим голосом — чи жиє ще стара Флїнт — та бабка Джессина — чи може умерла.

— О скілько я знаю, жиє.

— А де мешкає?

Гельмонт хвильку надумав ся.

— Она випровадила ся з давного мешканя в Міль Стріт. Ах, ти вже знаєш? Я чув, що коло неї заходить ся одна дївчина, якась Алїсия Дрю. Та Алїсия Дрю єсть сестрою в армії спасения.

— А Ер братом — докінчив Юрий дивним голосом. — Ах, они обоє без сумніву стоять в порозуміню! — І сказавши то, спустив ся тяжко на крісло та закрив лице руками.

— Юрий, що то? Що стало ся? О чім говориш?

А що Юрий все ще не був в силї промовити слова, пригадав собі з блискавичною скоростию на те, що Дияна вчера вечером оповідала єму — про стрічу полковника Оствальда і свою з панною Джессию Стронґ на виставі образів в Бонд Стріт. То оповіданє дуже єго занепокоїло і він просто аж налякав ся, коли тепер — день пізнїйше — побачив перед со-

жінку до сусідного села, сказавши їй, що єї матїр небезпечно занедужала, а відтак коли жінка вийшла, Снилик зарізав бритвою пятеро своїх дітий, чотирох хлопців і одну дївчинку. По тім убийстві пішов до коршми і казав там дати собі чарку горївки. Коли шинкарка побачивши его закровавленого, спитала, що то має значити, сказав він, що порізав всї свої свинї. Вернувши з коршми, підрізав Снилик і собі горло бритвою і то з таким розмахом, що кров бризнула аж на стелю. Жінка вернувши від матери, застала в хатї лиш самих трупів і єї взялась була така розпука, що і она хотїла відобрати собі жите і треба аж було варту коло неї поставити. Зверхність громадска дала о тім знати жандармериї в Яричеві, звідки зараз приїхали два жандарми і лїкар др. Будзиновский. Они застали ще одного хлопця трохи живого, але й той опісля помер.

— Град. В Зазулинцях, пов. заліщицкого упав дня 22 о 11 год. перед полуднем град величини голубового яйця, а відтак настала страшна злива мов хмаролом і наробила великої шкоди в полях і городах.

— Паршивих не приймають до Америки. Вчера явив ся в поліциї Лупу Лейбович з Ясі і просив, щоби его відослано шупасом до его місця приналежности, де жиє его родина. Він виїхав був до Америки і був вже в порті Ню-Йорку, але его звідтам завернули з причини пархів на голові. Видавши гроші на дорогу, лишив ся він без всїляких средств і так приїхав до Львова. Поки що задержано Лейбовича в арештах.

— Смерть від грому. З Задарова в повіті бучацкім пишуть: Дня 22 с. м. ударив грім в нашім селї в паркан одного господаря і вбив 17-лїтного хлопця Стефана Рожаловского, що утїкаючи з поля перед дощем, схоронив ся під паркан критий соломою. Від грому заняла ся була стріха на паркані, та угасив єї один чоловік, що недалеко від того місця був також схоронив ся перед дощем. Всї заходи привести до житя хлопця, пораженого громом, показали ся даремними.

— Пригадка. Час замовляти книжки на премиї! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всїм Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половинї червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нїм книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Gazeta Lwowska оголошує оферту на доставу товченого і пересїяного рїняка і материялів будівляних з каміня, глини і т. п., яких ц. к. Дирекция зелїзниць державних буде потребувати в р. 1904. Оферти зладжені на приписаних блянкетах належить вносити найдальше до 20 липня ср. година 12 в полудне до підписаної ц. к. Дирекциї. Близші услівя доставі будуть подані в Gazet-ї Lwowsk-ій з 1 липня ср. а можна їх переглянути також в III відділї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

— Всхідно-північно-західний австрийский рух звязковий. З днем 1 липня 1903 входить в жите додаток III до тарифи часть II, зшитка 1 з 1 сїчня 1900.

— I. додаток до тарифи часть II зшитка 2 сїть східна для перевозу осіб, пакунків, посилок експресових і псів на зелїзницях льокальних, позістаючих в заряді державнім. — З днем отвореня руху на зелїзници льокальній Пила-Яворжно до Яворжна місто увійде в жите додаток I до наведеної тарифи. В тім додатку суть загальні постанови тарифові для згаданої зелїзницї і поправки. Цїна 20 сот. за примірник.

Телеграми.

Відень 25 червня. Мінїстер гонведів ґен. Феєрварі прибув сюди вчера вечером. Бана хорватского дожидають аж нинї рано.

Будапешт 25 червня. В ночи виїхав бан Хорватиї ґр. Кин Гедерварі до Відня. Перед полуднем прийме его Цїсар на авдиенциї.

Білгород 25 червня. Король Петро I. прибув сюди вчера о год. 10 рано. Повитано его сердечно. Король вислухав привітних бесїд, а свою відповідь відчитав зворушеним голосом. О годинї $10^1/_2$ поїхав король до катедральної церкви. Відтак приймав король в палатї членів скупштини і мінїстрів.

Білгород 25 червня. Нинї зложить король присягу на конституцию і удасть ся відтак на войскову параду.

Курс львівский.

Дня 24-ого червня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	576·—	585·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97·70	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·70	101·40
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	98·70	99·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·20	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	98·40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·—	98·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·70	101·40
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	101·75	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96·30	97·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54·40	55·40
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·50	27.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	68·—	71·50
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·70	19·—
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	116·80	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

бою Юрия, як здавало ся, цїлком зломаного і в повній розпуцї.

— Юрий — відозвав ся вкінци — чи твоє горе стоїть в звязи з — Джессию Армстронґ?

— Очивидно — відповів Юрий майже з гнївом. — Атже ти знав давно о тім. Я люблю єї більше як моє житє, хоч она — бідна — може собі й уявила, що я перестав єї любити. — Єї не любити, я! — Підняв голову і гірко засьміяв ся, але той сьміх був сумнїйший як его сльози. — Я нїколи не любив другої женщини і єї — єї украли менї — або она покинула мене. Не знаю, що маю о тім гадати, Бога ради, поможи менї Франц, як можеш.

— Дуже радо. Але насамперед мусиш менї всьо сказати.

Гельмонт сїв на край тяжкого дубового стола, на котрім Юрий опер ся лїктями і в тій поставі слухав оповіданя молодого чоловіка. Юрий оповідав досить отверто, але лиш в однїй точцї здержав ся. Полишив Гельмонта в сумнїві, чи заключив з Джессию Армстронґ законне подружє чи нї. Сьвященик хотїв саме близше розпитати его про те, коли до дверий комнати запукано.

— Ах, — скрикнув Юрий — чи прийшов хто перешкодити нам? Я мав тобі ще більше сказати.

— Так, друже, я знаю. Я також маю тебе о щось спитати — відповів Гельмонт значучо. — Але перед тим побачимо, хто прийшов до мене. — І він кликнув: — „Прошу.“

Блїдий, горбатий хлопчиско з блискучими темними очима і хитрим, злобним лицем увійшов до комнати. Оствальд не знав его, але пастор Гельмонт скрикнув живо, коли лиш почув его нерівний хід:

— Ах, Дік, то ти?

— Так, пане пасторе, то я. Приходжу з порученєм.

— Так щож такого. Хочеш зі мною самим говорити?

— Я можу вийти до сусїдної комнати — відозвав ся Юрий і піднїс ся з крісла.

— Не потребуєте виходити — відозвав ся хлопець і значучо поглянув на него. — То пан Оствальд, правда? Я саме задля вас приходжу. Я брат Стефана Ера. Стефана чей знаєте? Ви-ж єму порядно око підбили.

Юрий здрігнув ся, але не сказав нїчого. Не знав того хлопця з виду, але мимо сумерку міг замітити в Діковім лици подібність з Стефаном Ером.

— Маєш порученє до мене? — спитав Гельмонт строго.

— Оно більше дотикає того пана, як вас, пане пасторе. Менї поручено пійти до вас, а ви мали дальше переказати, але коли він тут, то я можу сам то сказати.

— Від кого приходиш? — спитав Юрий хрипким голосом.

— Від Джессі.

— Від Джессі? Де она? Де?

Хлопець безлично засьміяв ся.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинае за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину легшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляе радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тільки карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то е 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаесь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подае до відомости

що всї видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}$% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}$% з 60-дневним виповідженем

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всіх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).